YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (laajennettu viides jaosto)

29 päivänä tammikuuta 1998 *

Asiassa T-97/95,

Sinochem National Chemicals Import & Export Corporation, Kiinan oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Peking, edustajanaan asianajaja Jean-François Bellis, Bryssel, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Loesch & Wolter, 11 rue Goethe,

kantajana,

vastaan

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinään aluksi oikeudellinen neuvonantaja Yves Cretien ja oikeudellisen yksikön virkamies Antonio Tanca, sitten yksinomaan A. Tanca, avustajinaan asianajajat Hans-Jürgen Rabe, Hampuri, ja Georg M. Berrisch, Bryssel, prosessiosoite Luxemburgissa c/o Euroopan investointipankin lakiasiainosaston ylijohtaja Alessandro Morbilli, 100 boulevard Konrad Adenauer,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

jota tukevat

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään oikeudellisen yksikön virkamies Nicholas Khan, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

ja

Furfural Español SA, Espanjan oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Alcantarilla (Espanja), edustajanaan asianajaja José Rivas de Andrés, Madrid, prosessiosoite Luxemburgissa c/o Arsène Kronshagen, 2 rue Marie-Adélaïde,

väliintulijoina,

jossa kantaja vaatii lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan furfuraldehydin tuonnissa 16 päivänä tammikuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 95/95 (EYVL L 15, s. 11) kumoamista,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (laajennettu viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja R. García-Valdecasas sekä tuomarit V. Tiili, J. Azizi, R. M. Moura Ramos ja M. Jaeger,

kirjaaja: hallintovirkamies A. Mair,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 18.9.1997 pidetyssä suullisessa käsittelyssä esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Kanteen perustana olevat tosiseikat

1 Kantaja Sinochem National Chemicals Import & Export Corporation (jäljempänä Sinochem) on Kiinan kansantasavallan valtionyritys, jonka tehtävänä on tuoda Kiinaan kemiallisia tuotteita ja viedä Kiinasta tällaisia tuotteita. Se oli Kiinassa valmistetun furfuraldehydin yksinviejä 1.1.1993 asti. Kiinan kauppajärjestelmän vapauttamisen vuoksi furfuraldehydiä on voitu viedä vapaasti 1.1.1993 alkaen. Käsiteltävänä olevan asian kannalta merkityksellisenä aikana Sinochem oli vientimääriltään suurin Kiinassa tuotetun furfuraldehydin viejä.

2 Käsiteltävänä olevassa asiassa kysymyksessä oleva tuote eli furfuraldehydi on nestemäinen kemiallinen tuote, joka valmistetaan käsittelemällä maatalousjätteitä. Sitä käytetään kahteen täysin toisistaan poikkeavaan tarkoitukseen: ensinnäkin sitä käytetään öljynjalostuksessa valikoivana liuottimena voiteluöljyjen puhdistuksessa, ja toiseksi raaka-aineena furfuryylialkoholin valmistuksessa.

3 Furfural Español SA (jäljempänä Furfural Español) teki komissiolle tammikuussa 1993 valituksen. Tässä valituksessa väitettiin, että Kiinasta peräisin olevan furfuraldehydin viennissä on syyllistytty polkumyyntiin ja että tästä on aiheutunut merkittävää vahinkoa.

4 Tämän valituksen johdosta komissio julkaisi polkumyynnillä tai vientituella muista kuin Euroopan talousyhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 11 päivänä heinäkuuta 1988 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2423/88 (EYVL L 209, s. 1, jäljempänä perusasetus) perusteella 31.7.1993 ilmoituksen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevaa furfuraldehydiä koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamisesta (EYVL C 208, s. 8) ja aloitti tutkimuksen.

5 Tutkimusajanjakso alkoi 1.7.1992 ja päättyi 30.6.1993. Komissio suoritti tarkastuksia ja tutkimuksia yhteisön tuottajan Furfural Españolin liiketiloissa ja tiettyjen yhteisön maahantuojien liiketiloissa; näitä maahantuojia olivat muun muassa amerikkalainen yhtiö Quaker Oats Chemicals Inc. (jäljempänä QO Chemicals), jonka toimipaikka on Antwerpenissa (Belgia), ja toisen amerikkalaisen yhtiön Great Lakes Chemicals Corporationin tytäryhtiö. Komissio suoritti myös tutkimuksia, joiden kohteena olivat kaksi argentiinalaista furfuraldehydin tuottajaa, koska komissio käytti Argentiinaa vertailumaana normaaliarvon määrittämisessä.

6 Furfural Español on yhtiö, jonka kotipaikka on Alcantarilla (Espanja). Tutkimusvaiheen aikana se oli ainoa furfuraldehydin tuottaja yhteisössä. Sitä oli näin ollen pidettävä perusasetuksen 4 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuna "yhteisön tuotantona".

7 Kantaja ja Furfural Español ovat molemmat toimittaneet furfuraldehydiä käytettäväksi sekä voiteluöljyjen puhdistukseen että furfuryylialkoholin valmistukseen. Furfuryylialkoholin suurin tuottaja yhteisössä on QO Chemicals. Vuoteen 1992 saakka yhteisössä toimi myös toinen furfuryylialkoholin tuottaja, joka oli ranskalainen yhtiö Agrifurane. Uusi tätä alkoholia tuottava yhtiö, Indofurane Europe, aloitti vuonna 1994 toimintansa Ranskassa. Furfural Español toimitti furfuraldehydiä QO Chemicalsille vuonna 1989. Se toimitti tätä tuotetta myös Agrifuranelle vuoteen 1992 saakka ja vuonna 1995 Indofurane Europelle. Suurin osa sen myymästä furfuraldehydistä on kuitenkin käytetty voiteluöljyjen puhdistukseen.

8 QO Chemicals on maailman suurin furfuryylialkoholin tuottaja. Se on myös suurin furfuraldehydin ostaja Euroopan yhteisössä. Tutkimusajanjakson aikana se oli ainoa furfuryylialkoholin tuottaja yhteisössä, ja siksi se muodosti yksin yhteisön furfuryylialkoholimarkkinat.

9 Dominikaanisessa tasavallassa toimiva tuottaja tyydyttää yli 80 prosenttia QC Chemicalsin furfuraldehydin tarpeesta. Tämä tuottaja on myös maailman suurin furfuraldehydin tuottaja. Tämän tuottajan ja QO Chemicalsin välillä — QO Chemicalsiin sidoksissa olevan amerikkalaisen yhtiön kautta — on sovellettu 1960-luvulta lähtien pitkäaikaista sopimusta. Tämän sopimuksen mukaan QO Chemicals ostaa lähes kaiken Dominikaanisessa tasavallassa toimivan tuottajan tuottaman furfuraldehydin ja tämä tuottaja puolestaan myy QO Chemicalsille lähes kaiken tuottamansa furfuraldehydin.

10 Väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan furfuraldehydin tuonnissa 18 päivänä heinäkuuta 1994 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1783/94 (EYVL L 186, s. 11, jäljempänä väliaikainen asetus) otettiin käyttöön riidanalaista tuotetta, joka kuuluu Euroopan unionin yhdistetyn nimikkeistön CN-nimikkeeseen 2932 12 00, koskeva väliaikainen polkumyyntitulli, jonka suuruus oli 352 ecua tonnilta.

11 Komissio määritteli polkumyyntimarginaaliksi 62,6 prosenttia, joka oli niiden polkumyyntimarginaalien painotettu keskiarvo, jotka oli määritelty sekä yhteistoiminnassa olleiden että yhteistoiminnasta kieltäytyneiden yritysten osalta (väliaikaisen asetuksen johdanto-osan 21 kohta). Komissio totesi, että polkumyyntimarginaali ylitti vahinkokynnyksen, joka oli määritetty laskemalla yhtäältä painotetun keskimääräisen caf (kulut, vakuutus, rahti) -tuontihinnan ja toisaalta yhteisön tuottajan kustannusten — lisättynä 5 prosentin voittomarginaalilla — välinen erotus (väliaikaisen asetuksen johdanto-osan 50 kohta).

12 Sinochem ehdotti 28.7.1994 komissiolle, että Sinochem sitoutuisi rajoittamaan sitä furfuraldehydin määrää, jonka se vie yhteisöön.

13 Lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan furfuraldehydin tuonnissa 16 päivänä tammikuuta 1995 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 95/95 (EYVL L 15, s. 11, jäljempänä lopullinen asetus) vahvistettiin polkumyyntitullin suuruudeksi väliaikaisella asetuksella jo säädetty 352 ecua tonnilta. Tässä asetuksessa (lopullisen asetuksen 29 kohta) neuvosto hylkäsi Sinochemin ehdottaman sitoumuksen sen vuoksi, että tämä valtionyhtiö ei täyttänyt muissa kuin markkinatalousmaissa toimivia yrityksiä koskevia sitoumusten hyväksymisedellytyksiä. Lisäksi neuvosto totesi, että kiinalaiset viejät — mukaan lukien Sinochem itse — olivat aiemmin usein rikkoneet antamiaan sitoumuksia.

Asian käsittelyn vaiheet sekä asianosaisten ja väliintulijoiden vaatimukset

14 Kantaja on nostanut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 6.4.1995 jättämällään kannekirjelmällä nyt käsiteltävänä olevan kanteen, jonka kohteena on kyseinen lopullinen asetus.

15 Komissio pyysi 8.9.1995 saada osallistua oikeudenkäyntiin väliintulijana tukeakseen vastaajan vaatimuksia. Laajennetun viidennen jaoston puheenjohtaja hyväksyi tämän hakemuksen 2.10.1995 antamallaan määräyksellä.

16 Furfural Español pyysi 3.10.1995 saada osallistua oikeudenkäyntiin väliintulijana tukeakseen vastaajan vaatimuksia. Laajennetun viidennen jaoston puheenjohtaja hyväksyi tämän hakemuksen 18.12.1995 antamallaan määräyksellä.

17 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (laajennettu viides jaosto) päätti esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella yhtäältä ryhtyä työjärjestyksen 64 artiklassa tarkoitettuihin prosessinjohtotoimiin eli esittää asianosaisille ja väliintulijoille kirjallisia kysymyksiä ja toisaalta aloittaa suullisen käsittelyn.

18 Asianosaiset vastasivat kirjallisiin kysymyksiin elokuussa 1997. Niiden suulliset esitykset ja vastaukset ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämiin suullisiin kysymyksiin kuultiin 18.9.1997 pidetyssä istunnossa.

19 Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— kumoaa lopullisella asetuksella käyttöön otetun polkumyyntitullin;

— kumoaa neuvoston päätöksen olla hyväksymättä kantajan ehdottamaa sitoumusta; ja

— velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

20 Neuvosto vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— hylkää kanteen ja

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

21 Väliintulija Furfural Español vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— hylkää kanteen ja

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien väliintulijan oikeudenkäyntikulut.

22 Kantaja on vaatinut vastauskirjelmässään, että väliintulija Furfural Español velvoitettaisiin vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Pääasia

23 Kantaja on esittänyt viisi kanneperustetta sen vaatimuksensa tueksi, että lopullisella asetuksella käyttöön otettu polkumyyntitulli on kumottava. Ensimmäinen kanneperuste koskee perusasetuksen 5 artiklan 2 kohdan ja 7 artiklan 1 kohdan rikkomista. Toinen kanneperuste koskee perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan rikkomista ja suhteellisuusperiaatteen loukkaamista. Kolmas kanneperuste koskee perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan rikkomista ja ilmeistä arviointivirhettä. Neljäs ja viides kanneperuste koskevat EY:n perustamissopimuksen 190 artiklan rikkomista ja ilmeistä arviointivirhettä, johon neuvosto on syyllistynyt, kun se on jättänyt lopullisessa asetuksessa hyväksymättä kantajan ehdottaman sitoumuksen.

24 Koska ensimmäinen ja toinen kanneperuste liittyvät toisiinsa, ne on syytä käsitellä yhdessä.

Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee perusasetuksen 5 artiklan 2 kohdan ja 7 artiklan 1 kohdan rikkomista, ja toinen kanneperuste, joka koskee perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan rikkomista ja suhteellisuusperiaatteen loukkaamista

Asianosaisten ja väliintulijan väitteet ja niiden perustelut

— Ensimmäinen kanneperuste

25 Kantaja väittää, että lopullisella asetuksella rikotaan perusasetuksen 5 artiklan 2 kohtaa ja 7 artiklan 1 kohtaa, koska polkumyynnin vastainen menettely on kohdistunut erotuksetta kaikkeen furfuraldehydin tuontiin Kiinasta riippumatta siitä, käytetäänkö tätä ainetta voiteluöljyjen puhdistukseen vai furfuryylialkoholin valmistukseen, vaikka valituksessa ja menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa

esitetty näyttö vahingosta liittyy ainoastaan siihen furfuraldehydiin, joka käytetään voiteluöljyjen puhdistukseen.

26 Kantaja muistuttaa, että perusasetuksen 5 artiklan 2 kohdan mukaan "valituksessa on oltava riittävä näyttö polkumyynnillä tai vientituella tapahtuvasta tuonnista sekä siitä aiheutuvasta vahingosta". Tämän vuoksi komission pitää tutkia ennen menettelyn aloittamista, onko valituksessa erityisesti vahingon osalta esitettyä näyttöä pidettävä riittävänä. Tämän velvollisuuden on katsottava kuuluvan niihin olennaisiin menettelymääräyksiin, joiden rikkomisesta aiheutuu se, että kyseistä menettelyä on pidettävä lainvastaisena (asia C-216/91, Rima Eletrometalurgia v. neuvosto, tuomio 7.12.1993, Kok. 1993, s. I-6303).

27 Kantajan mukaan komissio on myös rikkonut perusasetuksen 7 artiklan 1 kohtaa, jonka mukaan komissio voi aloittaa menettelyn ja tutkimuksen ainoastaan, jos on ilmeistä, että on olemassa riittävä näyttö siitä, että menettelyn aloittaminen on perusteltua. Sekä 7 artiklan 1 kohdassa että 5 artiklan 2 ja 6 kohdassa tarkoitetaan näytöllä kantajan mukaan samaa asiaa eli näyttöä polkumyynnistä ja siitä aiheutuneesta vahingosta.

28 Kantajan mukaan komissio on hyväksynyt käsiteltävänä olevassa asiassa valituksen, joka koski kaikkea furfuraldehydin tuontia Kiinasta, vaikka valituksessa esitettiin näyttöä ainoastaan siitä vahingosta, joka liittyy toiseen furfuraldehydin käyttötarkoituksista eli voiteluöljyjen puhdistukseen. Tämä näyttö on kuitenkin selvästi riittämätöntä, koska se furfuraldehydin määrä, joka on käytetty tähän tarkoitukseen, on vain kolmasosa furfuraldehydin kokonaiskulutuksesta yhteisössä, kuten valittaja on myös itse todennut valituksessaan. Komission olisi siksi pitänyt joko pyytää valittajaa täydentämään näyttöä tai rajoittaa valituksen kohdetta siten, että se ulottuu vain sen furfuraldehydin tuontiin, joka käytetään voiteluöljyn puhdistukseen.

29 Kantajan mukaan näitä kahta furfuraldehydin käyttötarkoitusta vastaavat kahdet täysin erilliset markkinat, mitä tukee myös se, että näihin kahteen käyttötarkoitukseen käytettävää furfuraldehydiä myydään täysin eri asiakkaille.

30 Kantaja toteaa, että menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa olevassa tuotteen määritelmässä viitataan furfuraldehydin kahteen käyttötarkoitukseen, kun taas samassa ilmoituksessa olevan otsikon "Vahinkoa koskeva väite" alla mainitut markkinaosuudet koskevat vain furfuraldehydiä, joka käytetään voiteluöljyjen puhdistukseen.

31 Kantajan mukaan komissio on näin ollen rikkonut perusasetuksen 5 ja 7 artiklaa aloittaessaan menettelyn. Kantaja toteaa, että jos polkumyynnin vastaiset toimenpiteet on hyväksytty sellaisen menettelyn päätteeksi, jonka aloittaminen oli lainvastaista, nämä toimenpiteet ovat lainvastaisia, minkä vuoksi ne on kumottava.

32 Neuvosto puolestaan kiistää, että kysymys olisi kaksista erillisistä markkinoista. Näihin kahteen eri tarkoitukseen käytetään yhtä ja samaa tuotetta, eikä ole sellaisia objektiivisia perusteita, joita soveltaen tämän tuotteen käyttötarkoitus tai lopullinen päämäärä voitaisiin määritellä silloin, kun tuote tuodaan tai myydään yhteisöön.

33 Neuvoston mukaan valituksessa käsiteltiin kaikkia niitä tekijöitä, jotka on otettava perusasetuksen 4 artiklan 2 kohdan mukaan huomioon tutkittaessa vahinkoa, ja valituksessa tuotiin esiin kaikki tarpeellinen näyttö vahingon toteen näyttämiseksi.

34 Neuvoston mukaan komissio katsoi perustellusti, että vahingon aiheutuminen oli tehty valituksessa riittävän todennäköiseksi ja että polkumyynnin vastainen menettely oli aloitettava.

35 Väliintulija Furfural Español esittää, että kantaja yrittää luoda sen virheellisen vaikutelman, että ainoa valituksessa esitetty todiste vahingon syntymisestä oli kulutusta koskeva luku, joka koski ainoastaan voiteluöljyn puhdistukseen käytettävän furfuraldehydin myyntiä. Furfural Españolin mukaan valituksesta on käytetty 25 sivua vahingon tarkasteluun, ja valituksessa tutkitaan kaikki ne tekijät, jotka on lueteltu perusasetuksen 4 artiklan 2 kohdassa. Valituksessa on esitetty jokaisen tällaisen tekijän osalta näyttöä vahingosta. Furfural Españolin mukaan yleisesti kaikki valituksessa esitetyt tiedot ja todisteet koskevat ajanjaksoa vuodesta 1987 vuoteen 1992 (sen ensimmäiseen neljännekseen) eli ajanjaksoa, jonka aikana Agrifurane, ainoa muu yhteisössä toiminut furfuryylialkoholin tuottaja, harjoitti toimintaansa. Furfural Españolin mukaan oli näin ollen kiistatonta, että valitukseen sisältyi tietoja myös siitä furfuraldehydistä, jota käytetään furfuryylialkoholin valmistukseen. Lisäksi sen mukaan Kiinasta ja muista kolmansista maista tuotavan furfuraldehydin tuonnin määrää ja tuontihintoja koskevat luvut esitettiin valituksessa niin, ettei tältä osin tehty eroa sen suhteen, oliko nämä tuotteet käytetty voiteluöljyjen puhdistukseen vai furfuryylialkoholin valmistukseen.

36 Furfural Español myöntää, että valituksessa esitetyt tiedot kulutuksesta yhteisössä ovat tarkempia niiltä osin, kuin kysymys on sellaisen furfuraldehydin menekistä, joka on käytetty voiteluöljyjen puhdistukseen. Se väittää kuitenkin, että koska kaikki ne tiedot, jotka koskevat furfuraldehydin tuontia Belgiaan, käsiteltiin luottamuksellisina ja koska yhteisön suurimmalla furfuryylialkoholin tuottajalla oli toimipaikkansa Belgiassa, olisi ollut kohtuutonta vaatia valittajaa esittämään yksityiskohtaisempia tietoja furfuryylialkoholia koskevista osamarkkinoista. Tällä olisi itse asiassa riistetty Furfural Españolilta sen oikeus siihen legitiimiin suojeluun, jota perusasetuksella annetaan yhteisön teollisuudelle.

37 Niistä neuvoston ja väliintulijan väitteistä, jotka koskevat valituksessa esitettyä muuta näyttöä kuin markkinaosuuksia koskevia lukuja, kantaja toteaa, että koska Furfural Español on toimittanut furfuraldehydiä käytettäväksi ainoastaan voiteluöljyjen puhdistukseen, on itsestään selvää, että kaikki ne taloudelliset seikat, jotka koskevat tuonnin vaikutusta tämän yrityksen tilanteeseen, liittyvät ainoastaan sen furfuraldehydin markkinoihin, joka käytetään voiteluöljyjen puhdistukseen. Tämän vuoksi ne seikat, joihin valittaja on vedonnut näyttääkseen toteen vahingon syntymisen, koskevat ainoastaan tähän tarkoitukseen käytetyn furfuraldehydin markkinoita.

38 Lopuksi kantaja toteaa vastauskirjelmässään, että on hämmästyttävää, että komissio ei ole katsonut tarpeelliseksi tutkia niitä asiakirjojaan, jotka koskevat vuonna 1981 aloitettua menettelyä, jossa oli kysymys samasta tuotteesta, samoista viejämaista ja samasta tuojasta eli QO Chemicalsista. Kyseisessä menettelyssä, jossa myös Furfural Española syytettiin kyseisen tuotteen maahantuonnista yhteisöön polkumyynnillä, komissio katsoi esillä olevaa asiaa hyvin pitkälle muistuttavassa tilanteessa, että pääasiallinen syy yhteisön teollisuudelle aiheutuneeseen vahinkoon oli Dominikaanisesta tasavallasta tuleva tuonti, jossa ei ollut syyllistytty polkumyyntiin, ja että yhteisön etu ei edellyttänyt suojatoimenpiteisiin ryhtymistä Kiinasta (ja Espanjasta) tulevien tuotteiden tuonnissa.

39 Neuvosto väittää vastauskirjelmässään, että vuonna 1981 aloitettua menettelyä ei voida verrata nyt esillä olevaan asiaan, koska yhteisön furfuraldehydin markkinat ovat tällä välin muuttuneet huomattavasti. Ensinnäkin kaikki vuonna 1981 liiketoimintaa harjoittaneet yhteisön tuottajat ovat lopettaneet toimintansa. Toiseksi Furfural Español, joka on sen jälkeen, kun Espanjan kuningaskunta liittyi Euroopan yhteisöön vuonna 1986, ainoa edelleen toimintaa harjoittava yhteisön tuottaja, oli vuonna 1981 viejä. Kolmanneksi neuvosto toteaa, että niistä kahdesta suuresta furfuraldehydin tuottajasta (QO Chemicals ja Rhône-Poulenc), jotka harjoittivat toimintaa vuonna 1981, ainoastaan QO Chemicals jatkaa toimintaansa. Neljänneksi kantaja oli vuonna 1981 ainoa kiinalainen viejä, kun taas nyt esillä olevassa asiassa lukuisat itsenäiset kiinalaiset viejät ovat ilmeisesti myyneet kyseistä tuotetta erittäin alhaisilla hinnoilla. Lopuksi neuvosto toteaa, että — toisin kuin esillä olevassa asiassa — vuoden 1981 menettelyssä valitus koski muiden ohella Dominikaanista tasavaltaa, minkä vuoksi tuontia Dominikaanisesta tasavallasta oli tarkasteltava täysin erilaisessa yhteydessä.

— Toinen kanneperuste

40 Kantaja väittää, että polkumyyntitullista on säädetty perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan ja suhteellisuusperiaatteen vastaisesti. Tulli kohdistuu erotuksetta kaikkeen furfuraldehydin tuontiin, vaikka vahingon arviointi perustui siihen toteamukseen, jonka mukaan vahinkoa oli kärsitty vain niiltä osin, kuin kysymys oli voiteluöljyjen puhdistukseen käytetystä furfuraldehydistä. Se furfuraldehydin määrä,

joka käytettiin tähän tarkoitukseen, oli kuitenkin vain pieni osa furfuraldehydin kokonaiskulutuksesta yhteisössä.

41 Kantaja muistuttaa, että perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan mukaan polkumyyntitulli voidaan säätää kannettavaksi kaikista polkumyynnillä tuoduista tuotteista, joiden luovutuksesta vapaaseen liikkeeseen yhteisössä aiheutuu vahinkoa. Kantajan mukaan tästä artiklasta seuraa, että polkumyyntitullin kantaminen on perusteltua vain, jos tulli on tarpeen polkumyynnistä aiheutuvan vahingon poistamiseksi.

42 Kantajan mukaan kyseisellä yhteisön toimielinten käyttöön ottamalla polkumyyntitullilla ylitetään se, mikä on tarpeen polkumyynnin aiheuttaman vahingon poistamiseksi, koska tullia sovelletaan kaikkeen furfuraldehydin tuontiin, eikä vain sen furfuraldehydin tuontiin, joka käytetään voiteluöljyjen puhdistukseen ja joka on ollut valituksen kohteena. Tämän vuoksi kyseisellä polkumyynnin vastaisella toimenpiteellä on loukattu suhteellisuusperiaatetta.

43 Lisäksi toimielimet ovat kantajan mukaan todenneet väliaikaisessa asetuksessa (johdanto-osan 24 kohta), että kaksilla markkinoilla myytävien furfuraldehydityyppien välillä ei ole kilpailua.

44 Vastauskirjelmässään kantaja myöntää, että kyseiseen kahteen käyttötarkoitukseen käytetään yhtä ja samaa tuotetta. Kantaja on kuitenkin väittänyt useiden mainitsemiensa esimerkkien perusteella, että yhteisön tullilainsäädäntöön sisältyy oikeussääntöjä, joiden mukaan tulliverotuksessa voidaan kohdella keskenään fyysisesti samanlaisia tuotteita eri tavalla niiden käyttötarkoituksesta riippuen. Kantajan mukaan neuvosto olisi voinut säätää polkumyyntitullin kannettavaksi vain siitä furfuraldehydistä, joka käytetään voiteluöljyjen puhdistukseen, kun kerran valituksessa on mainittu vahinkoa syntyneen vain tähän käyttötarkoitukseen liittyen.

45 Kantaja on esittänyt suullisessa käsittelyssä, että kun otetaan huomioon Furfural Español pieni tuotantokapasiteetti, yhteisön teollisuudelle ei voinut aiheutua vahinkoa siitä, että furfuraldehydiä tuotiin Kiinasta QO Chemicalsille. Tämän vuoksi polkumyyntitulli olisi pitänyt säätää kannettavaksi vain siitä furfuraldehydistä, joka käytetään voiteluöljyjen puhdistukseen, ja polkumyyntitullien asettaminen furfuraldehydille, jota tuodaan maahan muille asiakkaille kuin QO Chemicalsille, olisi riittänyt vahingon poistamiseen. Kantaja on myös todennut, että Furfural Español ei ole toimittanut furfuraldehydiä QO Chemicalsille edes polkumyyntitullin käyttöön ottamisen jälkeen.

46 Neuvosto väittää, että kaikesta furfuraldehydin tuonnista Kiinasta aiheutuu vahinkoa yhteisön tuotannolle täysin riippumatta siitä, mihin tätä ainetta käytetään tai on tarkoitus käyttää. Lisäksi yhteisön toimielinten tutkimus koski kaiken tuonnin aiheuttamia vahinkoja eikä pelkästään niitä vahinkoja, jotka olivat aiheutuneet voiteluöljyjen puhdistukseen käytettävän furfuraldehydin tuonnista.

47 Neuvosto katsoo, että kantajan viittaus väliaikaisen asetuksen johdanto-osan 24 kohtaan on täysin virheellinen. Yhteisön toimielimet eivät vahvistaneet tässä kohdassa, että furfuryylialkoholin valmistukseen tarkoitetun furfuraldehydin markkinoilla myytävän ja voiteluöljyn puhdistukseen käytetyn furfuraldehydin markkinoilla myytävän furfuraldehydin välillä ei ole kilpailua. Kyseisessä kohdassa tehdään sitä vastoin ero sidottujen markkinoiden (captive market) ja avoimien markkinoiden (free market) välillä. Lisäksi lopullinen asetus osoittaa, että komissio oli muuttanut väliaikaisessa asetuksessa käyttämäänsä vahingon tutkimistapaa siltä osin, kuin kysymys oli sidottujen markkinoiden olemassaolosta.

48 Siitä tullilainsäädäntöä koskevasta väitteestä, jonka mukaan tuotteen kohtelu voi vaihdella tuotteen lopullisen käyttötarkoituksen mukaan, neuvosto toteaa, että sillä, olisiko tällainen erilainen kohtelu ollut teoreettisesti mahdollista, ei ole tässä asiassa mitään merkitystä, koska neuvosto ei ole perustanut riidanalaista asetusta siihen, että polkumyyntitullin soveltamisalaa oli teknisesti mahdotonta rajoittaa kantajan ehdottamalla tavalla.

49 Furfural Español toteaa väliaikaisen asetuksen johdanto-osan 24 kohtaan tehdystä viittauksesta, että siihen asti, kun Agrifurane lopetti toimintansa, Furfural Español ja kiinalaiset tuottajat kilpailivat keskenään niistä Agrifuranen tilauksista, joilla Agrifurane hankki furfuraldehydiä furfuryylialkoholin valmistusta varten. Furfural Español väittää, että se kilpailee edelleen kiinalaisten tuottajien kanssa niistä Indofurane Europen tilauksista, joilla se hankkii furfuraldehydiä furfuryylialkoholin valmistusta varten.

50 Furfural Español on myöntänyt suullisessa käsittelyssä, ettei se ole myynyt furfuraldehydiä QO Chemicalsille sen jälkeen, kun polkumyyntitulli otettiin käyttöön. Se on kuitenkin vedonnut siihen, että sillä on legitiimi oikeus pysyä edelleen ainakin potentiaalisena tavarantoimittajana kaikille mahdollisille asiakkaille markkinoilla, joilla kilpailu on rehtiä erityisesti hintojen osalta.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

— Yksien tai kaksien furfuraldehydimarkkinoiden olemassaolo

51 Ensimmäiseksi on tutkittava, ovatko yhteisön toimielimet olleet oikeassa katsoessaan, ettei furfuraldehydin kahden käyttötarkoituksen perusteella voitu erottaa kaksia erillisiä markkinoita, ja tätä seikkaa tutkittaessa on otettava huomioon, että toimielimillä on laaja harkintavalta kauppapoliittisten suojatoimenpiteiden osalta ja että tuomioistuimessa tapahtuvan valvonnan on rajoituttava sen tutkimiseen, etteivät toimielimet ole tehneet ilmeistä arviointivirhettä tai käyttäneet väärin harkintavaltaansa (asia 188/85, Fediol v. komissio, tuomio 14.7.1988, Kok. 1988, s. 4193, 6 kohta).

52 Ensinnäkin on todettava, että käytettiinpä furfuraldehydiä voiteluöljyjen puhdistukseen tai furfuryylialkoholin valmistukseen, kysymys on yhdestä ja samasta tuotteesta, kuten kantaja on itsekin todennut. Sitä voidaan näin ollen koska tahansa käyttää kumpaan tahansa näistä käyttötarkoituksista. Komissio on todennut

tutkimusvaiheessa, että yhteisön tuottajien valmistamalla furfuraldehydillä ja Kiinassa valmistetulla furfuraldehydillä on samat ominaispiirteet ja että niiden oli todettu olevan toisensa täysin korvaavia käyttötarkoitustensa osalta (väliaikaisen asetuksen johdanto-osan 11 kohta, joka on vahvistettu lopullisen asetuksen johdanto-osan 4 kohdassa), eikä kantaja ole kiistänyt tätä väitettä hallinnollisen menettelyn tai oikeudenkäynnin aikana.

53 Toiseksi on todettava, että missään perusasetuksen säännöksessä ei velvoiteta toimielimiä kohtelemaan samaa tuotetta eri tavalla sen erilaisten käyttötarkoitusten mukaan. Neuvosto on oikeassa todetessaan, että ei ole sellaista objektiivisesti todettavissa olevaa perustetta, jota soveltaen tuotteen käyttötarkoitus tai lopullinen päämäärä voitaisiin määritellä silloin, kun tuote tuodaan tai myydään yhteisöön.

54 Kolmanneksi on täsmennettävä, että jokainen yhtiö, joka toimittaa asiakkaille furfuraldehydiä voiteluöljyjen puhdistusta varten, on potentiaalinen tavarantoimittaja myös niille ostajille, jotka käyttävät tätä samaa tuotetta furfuryylialkoholin valmistukseen, mistä osoituksena on se, että Furfural Español on myynyt furfuraldehydiä Agrifuranelle, Indofuranelle ja QO Chemicalsille, ja se, että QO Chemicals on jälleenmyynyt furfuraldehydiä muille yrityksille käytettäväksi voiteluöljyjen puhdistukseen.

55 Toimielimet eivät näin ollen ole ylittäneet laajaa harkintavaltaansa todetessaan, ettei kyse ollut kaksista erillisistä markkinoista, joilla ei ole yhteyttä toisiinsa, ja tehdessään tämän perusteella sen päätelmän, ettei furfuraldehydiä ole kohdeltava eri tavalla sen mukaan, mihin näistä kahdesta käyttötarkoituksesta sitä käytetään.

— Kysymys siitä, esitettiinkö valituksessa riittävästi sellaista näyttöä, että tutkimuksen aloittaminen kaiken Kiinasta tuotavan furfuraldehydin osalta oli perusteltua

56 Kantajan perustelut, jotka koskevat perusasetuksen 5 artiklan 2 kohdan ja 7 artiklan 1 kohdan rikkomista ja joilla pyritään tukemaan sitä väitettä, jonka mukaan tutkimuksen olisi pitänyt kohdistua ainoastaan sen furfuraldehydin maahantuontiin, joka käytetään voiteluöljyjen puhdistukseen, perustuvat siihen olettamaan, että furfuraldehydin osalta oli olemassa kahdet erilliset markkinat.

57 Koska ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on jo todennut, että kysymys oli vain yksistä markkinoista, näitä perusteluja ei voida hyväksyä.

58 Seuraavaksi tutkitaan kuitenkin kantajan pääasialliset perustelut, vaikka tämä ei sinänsä olisi tarpeellista.

59 Kantaja ei voi tukeutua menettelyn aloittamista koskevan ilmoituksen sisältöön. Vaikka ne markkinaosuuksia koskevat luvut, jotka on esitetty otsikon "Vahinkoa koskeva väite" alla, koskevatkin furfuraldehydiä, joka on käytetty voiteluöljyjen puhdistukseen, tässä samassa ilmoituksessa olevassa tuotteen määritelmässä viitataan molempiin furfuraldehydin käyttötarkoituksiin, ja ilmoituksessa mainitut luvut, jotka koskevat muita seikkoja, muun muassa tuonnin määrää, on ilmaistu molempien käyttötarkoitusten osalta. Kantaja ei näin ollen voi väittää, että komission olisi pitänyt rajoittaa menettely koskemaan ainoastaan toista tuotteen käyttötarkoituksista pelkästään sen vuoksi, että yksi ilmoituksen kohdista koski vain tätä käyttötarkoitusta.

60 Joka tapauksessa — kuten väliintulija Furfural Español on perustellusti todennut — Furfural Españolilta riistettäisiin yhteisön teollisuudelle perusasetuksessa

annettu oikeus legitiimiin suojaan, jos valituksen osalta edellyttäisiin, että Furfural Español olisi pitänyt esittää furfuraldehydin tuonnista Belgiaan tietoja, joita se ei voinut saada niiden luottamuksellisuuden vuoksi, siitä huolimatta, että se oli esittänyt valituksessa riittävästi muuta näyttöä aiheutuneesta vahingosta ja että Furfural Español valmistama tuote ja polkumyynnillä tuotu tuote olivat toisensa täysin korvaavia.

61 Kantaja on väärässä väittäessään, että koska Furfural Español on toimittanut furfuraldehydiä ainoastaan voiteluöljyjen puhdistukseen, on itsestään selvää, että kaikki valituksessa esitetyt taloudelliset seikat, jotka koskevat tuonnin vaikutusta tämän yrityksen tilanteeseen, liittyvät ainoastaan sen furfuraldehydin markkinoihin, joka käytetään voiteluöljyjen puhdistukseen. Furfural Español on nimittäin toimittanut furfuraldehydiä myös furfuryylialkoholin tuottajille.

62 Kantaja ei voi myöskään tukeutua edellä 26 kohdassa mainitussa asiassa Rima Eletrometalurgia vastaan neuvosto annettuun tuomioon. Tässä tuomiossa yhteisöjen tuomioistuin kumosi polkumyynnin vastaisen asetuksen perusasetuksen 7 artiklan 1 kohdan rikkomisen vuoksi, koska toimielimet olivat uudelleentarkastelumenettelyyn liittyen aloittaneet uuden Rima Eletrometalurgiaa koskevan tutkimuksen, vaikka tämän yrityksen tuotteet oli jätetty ensimmäisen tutkimuksen perusteella polkumyyntitullin soveltamisen ulkopuolelle ja vaikka toimielimillä ei ollut mitään näyttöä siitä, että tämä yritys olisi syyllistynyt polkumyyntiin. Yhteisöjen tuomioistuin totesi tältä osin tuomion 16 kohdassa, että "edellytyksenä menettelyn aloittamiselle — olipa kysymys polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamisesta tai sellaisen asetuksen, jolla on otettu käyttöön polkumyyntitulli, uudelleen tarkastelusta — on aina se, että polkumyynnistä ja siitä aiheutuvasta vahingosta on riittävästi näyttöä". Toisin kuin kantaja on väittänyt, tästä toteamuksesta ei kuitenkaan voida päätellä, että jos vahinkoa koskeva näyttö liittyy ainoastaan yhteen kyseisen tuotteen käyttötarkoitukseen, näyttöä olisi tämän vuoksi pidettävä riittämättömänä. Kun otetaan huomioon se, että valitukseen sisältyi näyttöä yhteisön tuottajan kärsimästä vahingosta, komissio toimi oikein katsoessaan esitetyn näytön riittäväksi siitä huolimatta, että näyttö liittyi vain toiseen kyseisistä käyttötarkoituksista, koska kysymys oli yhdestä ja samasta tuotteesta.

63 Lopuksi on todettava, ettei kantaja voi vedota vuonna 1981 aloitettuun polkumyynnin vastaiseen menettelyyn, koska uusi tutkimus, joka on käsiteltävänä olevan oikeusriidan taustana, aloitettiin riittävän näytön perusteella. Kuten neuvosto on perustellusti todennut (ks. edellä 39 kohta), kantajan tämä väite on joka tapauksessa merkityksetön, kun otetaan huomioon näiden kahden menettelyn välisenä aikana tapahtuneet olennaiset ja ilmeiset muutokset.

64 Kaiken edellä esitetyn perusteella on katsottava, että komissio toimi oikein, kun se ei rajoittanut menettelyn kohdetta siten, että menettely olisi koskenut vain sen furfuraldehydin tuontia, joka käytetään voiteluöljyjen puhdistukseen, ja että komissio ei rikkonut perusasetuksen 5 artiklan 2 kohtaa eikä 7 artiklan 1 kohtaa, kun se päätti aloittaa menettelyn kaiken furfuraldehydin tuonnin osalta.

— Vahinko

65 Asian käsittelyn tässä vaiheessa on syytä tutkia kantajan ne väitteet, jotka liittyvät toiseen kanneperusteeseen ja jotka koskevat yhteisön teollisuuden kärsimää vahinkoa. Näiden väitteiden mukaan yhteisön toimielinten määräämällä polkumyyntitullilla ylitetään se, mikä on tarpeen kyseisen vahingon poistamiseksi, koska tullia sovelletaan kaikkeen furfuraldehydin tuontiin eikä vain sen furfuraldehydin tuontiin, joka käytetään voiteluöljyjen puhdistukseen, vaikka vahingon poistamiseksi olisi riittänyt se, että toimenpide olisi kohdistettu tähän jälkimmäiseen tarkoitukseen käytettävän furfuraldehydin tuontiin.

66 Tätä väitettä ei voida hyväksyä, koska ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on jo edellä (ks. 55 kohta) katsonut, että furfuraldehydin kahta käyttötarkoitusta eivät vastaa kahdet erilliset markkinat ja että kysymys on yhdestä tuotteesta.

67 Lisäksi on syytä huomauttaa, että perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa: "Polkumyyntitullia voidaan soveltaa polkumyynnillä tuotuun tuotteeseen, jonka luovutuksesta vapaaseen liikkeeseen yhteisössä aiheutuu vahinkoa." Toimielimillä ei ole tämän säännöksen perusteella velvollisuutta ottaa käyttöön polkumyyntitullia siten, että se kohdistuisi vain toiseen tietyn tuotteen kahdesta käyttötarkoituksesta. Ainoa edellytys, joka tässä säännöksessä asetetaan tullien käyttöön ottamiselle, on se, että tuotteen tuonnista aiheutuu vahinkoa, mitä ei ole kiistetty nyt esillä olevassa asiassa.

68 Koska ei ole mitään estettä sille, että furfuraldehydiä käytettäisiin kumpaan tahansa kyseisistä käyttötarkoituksista, ja koska markkinoilla on todellista tai potentiaalista kilpailua sekä furfuraldehydin kysynnän että sen tarjonnan osalta, vahingon poistamista ei olisi varmistettu, jos polkumyyntitulleja olisi säädetty kannettavaksi ainoastaan sen furfuraldehydin tuonnissa, joka on tarkoitettu käytettäväksi voiteluöljyjen puhdistukseen.

69 Furfuraldehydiä, joka on ostettu käytettäväksi yhteen kyseisestä kahdesta käyttötarkoituksesta, voidaan käyttää ilman mitään vaikeuksia myös toiseen kyseisistä tarkoituksista, mistä on osoituksena se asianosaisten myöntämä seikka, että QO Chemicals, joka on furfuryylialkoholin suurin tuottaja yhteisössä, myy tätä tuotantoa varten ostamastaan furfuraldehydistä yli jääneen osan edelleen yrityksille, jotka käyttävät tämän furfuraldehydin voiteluöljyjen puhdistukseen.

70 Näin ollen polkumyyntitullien käyttöön ottamisen tarkoitusta olisi tulkittu esillä olevassa asiassa väärin, jos tullit olisi säädetty kannettavaksi vain sen furfuraldehydin tuonnista, joka on tarkoitettu käytettäväksi voiteluöljyjen puhdistukseen.

71 Tämän vuoksi on katsottava, että säätämällä polkumyyntitullit kannettavaksi kaikesta furfuraldehydin tuonnista Kiinasta yhteisön toimielimet eivät ole ylittäneet sitä, mikä on tarpeen kyseisen vahingon poistamiseksi.

72 Sitä kantajan väitettä, jonka mukaan samaa tuotetta voidaan kohdella tullien kantamisen osalta eri tavalla tuotteen lopullisen käyttötarkoituksen mukaan, ei voida hyväksyä. Vaikka tällainen mahdollisuus olisi annettu tullilainsäädännössä, tämä ei tarkoita edellä esitetty huomioon ottaen sitä, että neuvostolla olisi velvollisuus säätää tällaisesta erilaisesta kohtelusta. Yhteisön toimielimet ovat joka tapauksessa noudattaneet perusasetuksen säännöksiä ylittämättä laajaa harkintavaltaansa, kuten edellä on jo todettu.

73 Lisäksi väliintulija Furfural Español on perustellusti vedonnut yhteisön teollisuudelle kuuluvaan oikeuteen vaatia sitä, että yhteisön teollisuutta ei suljeta polkumyynnin vuoksi tosiasiallisesti tai mahdollisesti pois tietyiltä markkinoilta.

74 Näin ollen yhteisön toimielimet eivät ole rikkoneet perusasetuksen 2 artiklan 1 kohtaa eivätkä loukanneet suhteellisuusperiaatetta, kun ne ovat säätäneet polkumyyntitulleja kannettavaksi kaikesta furfuraldehydin tuonnista riippumatta siitä, mikä on tämän tuotteen lopullinen käyttötarkoitus.

75 Edellä esitetyn perusteella ensimmäinen ja toinen kanneperuste on hylättävä.

Kolmas kanneperuste, joka koskee perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan rikkomista ja ilmeistä arviointivirhettä

Asianosaisten ja väliintulijan väitteet ja niiden perustelut

76 Kantajan mukaan yhteisön toimielimet ovat arvioineet ilmeisen väärin asian tosiseikkoja katsoessaan, että Kiinasta peräisin olevan furfuraldehydin tuonnista oli

aiheutunut vahinkoa voiteluöljyjen puhdistukseen käytettävän furfuraldehydin markkinoilla, ja kantajan mukaan tähän päätelmään liittyy perustavanlaatuisia ristiriitaisuuksia.

77 Kantajan mukaan yhteisön toimielimet eivät ottaneet vahingon tutkinnassa huomioon furfuraldehydin tuontia Dominikaanisesta tasavallasta sen vuoksi, että tämä furfuraldehydi tuotiin vain yhdelle yhteisön maahantuojalle eli QO Chemicalsille, joka ei käynyt oikeastaan ollenkaan kauppaa yhteisön tuottajan Furfural Españolin kanssa.

78 Kantaja väittää, että koska 84 prosenttia Kiinasta tuodusta furfuraldehydistä meni QO Chemicalsille, tätä samaa päättelyä on sovellettava tähän tuontiin ja että tämän vuoksi tästä tuonnista on voinut aiheutua vahinkoa yhteisön tuottajalle ainoastaan jäljelle jäävän 16 prosentin rajoissa.

79 Kantajan mukaan yhteisön toimielimet eivät myöskään ottaneet huomioon sitä, että QO Chemicals on myynyt furfuraldehydiä edelleen yrityksille, jotka käyttävät sen voiteluöljyjen puhdistukseen, ja perusteena tälle oli se, että myynnistä ei aiheutunut vahinkoa furfuraldehydiä tuottavalle yhteisön tuottajalle, koska QO Chemicalsin jälleenmyyntihinnat olivat korkeampia kuin kiinalaisen furfuraldehydin tuontihinnat ja koska nämä jälleenmyyntihinnat eivät olleet alempia kuin yhteisön tuottajan hinnat.

80 Kantajan mukaan yhteisön toimielimet ovat olleet väärässä katsoessaan, että kyseisen tuotteen tuonti muista maista ei voinut aiheuttaa vahinkoa, koska kyseiset markkinaosuudet olivat merkityksettömän pieniä verrattuna tuontiin Kiinasta. Kantaja väittää, että jos Kiinasta tulevasta kokonaistuonnista vähennetään 84 prosenttia eli QO Chemicalsille tuotu määrä, furfuraldehydiä ei ole tuotu Kiinasta paljoa enempää kuin muista maista. Kantajan mukaan Kiinasta peräisin olevaa furfuraldehydiä on myyty yhteisöön muille asiakkaille kuin QO Chemicalsille 1 050 tonnia. Kantaja korostaa, että neuvosto on väittänyt ilman mitään näyttöä, että myynnin määrä oli tutkimusajanjakson aikana 2 500 tonnia, ja että vaikka tämä luku pitäisi paikkansa, myynnin määrä ei olisi paljon suurempi kuin se määrä, joka

tätä tuotetta on tuotu yhteisöön muista maista tutkimusajanjakson aikana. Kantajan mukaan nimittäin Argentiinasta, Etelä-Afrikasta, Indonesiasta ja Sloveniasta tuotiin tutkimusajanjakson aikana yhteensä 2 116 tonnia furfuraldehydiä.

81 Kantaja väittää neuvoston itsensä myöntäneen, että Dominikaanisesta tasavallasta peräisin olevaa furfuraldehydiä on myyty paljon alhaisemmilla hinnoilla kuin muista viejämaista tuotua furfuraldehydiä ja että Dominikaanisesta tasavallasta on tuotu Euroopan unioniin neljä kertaa enemmän furfuraldehydiä kuin Kiinasta.

82 Lopuksi kantaja kiistää neuvoston väitteen, jonka mukaan tuonti Kiinasta olisi lisääntynyt tutkimusajanjakson aikana. Kantaja väittää, että tuonti on päinvastoin vähentynyt huomattavasti vuosien 1990 ja 1992 välisenä aikana.

83 Neuvoston mukaan olennainen kysymys on, onko se katsonut perustellusti, että furfuraldehydin tuonti Kiinasta polkumyynnillä aiheuttaa vahinkoa yhteisön tuottajalle ja että furfuraldehydin tuonti Dominikaanisesta tasavallasta ei sitä vastoin aiheuta vahinkoa.

84 Neuvosto väittää, että tuonti Kiinasta poikkeaa täysin tuonnista Dominikaanisesta tasavallasta, koska kantajan ja QO Chemicalsin välillä ei ole koskaan ollut erityissuhdetta ja koska QO Chemicals ei ole kantajasta riippuvainen siten kuin se on Dominikaanisessa tasavallassa toimivasta tuottajasta, minkä vuoksi kantaja ja muut kiinalaiset viejät kilpailevat yhteisön tuottajan ja muiden kolmansien maiden viejien kanssa niistä furfuraldehydin toimituksista, joita QO Chemicals tarvitsee dominikaanilaisen tuottajan tuottaman furfuraldehydin lisäksi. Lisäksi neuvosto muistuttaa, että menettely ei koskenut kantajan myymän furfuraldehydin tuontia vaan furfuraldehydin tuontia Kiinasta.

85 Kantajan väitteestä, jonka mukaan tuonti Kiinasta väheni tutkimusajanjakson aikana, neuvosto toteaa, että kantaja perustaa väitteensä taulukkoon, jonka otsikkona on "Muiden yhteisön tuojien kuin QO Chemicalsin tuoma furfuraldehydi (voiteluöljyjen puhdistukseen tarkoitettu furfuraldehydi) (tonneissa)" ja jossa on lukuja ainoastaan furfuraldehydin tuonnista muihin jäsenvaltioihin kuin Belgiaan.

86 Neuvosto väittää lopuksi, että kantaja ei ole ollenkaan selvittänyt, miten yhteisön tuottaja kykeni säilyttämään hintatasonsa ja markkinaosuutensa ja pystyi toimimaan suureksi osaksi kannattavasti huolimatta furfuraldehydin tuonnista Dominikaanisesta tasavallasta; neuvoston mielestä tämä on osoitus siitä, ettei furfuraldehydin tuonti Dominikaanisesta tasavallasta aiheuttanut vahinkoa yhteisön tuottajalle.

87 Furfural Español toteaa väliintulokirjelmässään, että lopullisessa asetuksessa (johdanto-osan 17 kohta) on otettu vahingon tutkinnassa huomioon furfuraldehydin tuonti Dominikaanisesta tasavallasta ja että vaikka kulutusta, markkinaosuuksia, menekkiä ja muita seikkoja koskevat luvut muuttuivat, näistä luvuista ilmenevät kehityssuuntaukset pysyivät samoina, mikä on osoitus siitä, että furfuraldehydin tuonti Dominikaanisesta tasavallasta ei aiheuttanut yhteisön tuottajalle aiheutunutta vahinkoa.

88 Furfural Español myöntää, että on totta, että komissio on toiminut ikään kuin kaikki Kiinasta tuotu furfuraldehydi olisi myyty markkinoilla siten, että myynnissä kilpailtiin Furfural Españolin kanssa, mutta Furfural Españolin mukaan syynä tähän oli juuri se, että todellisuudessa Kiinasta tuotu ja sen itsensä tuottama furfuraldehydi kilpailevat juuri tällä tavalla keskenään. Furfural Español toteaa, että se oli kilpailutilanteessa kaikkien muiden yritysten kuin kyseisen dominikaanilaisen tuottajan kanssa, joka myi QO Chemicalsille furfuraldehydiä erityissopimuksensa mukaisesti.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

89 Perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Vahinko voidaan määrittää ainoastaan, jos polkumyynnillä tai vientituella tapahtuvan tuonnin vaikutukset aiheuttavat tai uhkaavat aiheuttaa polkumyynnin — — vaikutusten vuoksi vakavaa vahinkoa yhteisön vakiintuneelle tuotannolle — —. Muiden tekijöiden, kuten muuten kuin polkumyynnillä tai vientituella tapahtuvan tuonnin määrän tai tuontihintojen taikka kysynnän vähentymisen aiheuttamaa vahinkoa, joka yksin tai yhdessä muiden tekijöiden kanssa myös vaikuttaa haitallisesti yhteisön tuotantoon, ei saa pitää polkumyynnillä tai vientituella tapahtuvan tuonnin aiheuttamana."

90 On tutkittava, täyttyvätkö tässä säännöksessä ilmaistut edellytykset käsiteltävänä olevassa asiassa.

91 Ensinnäkin on todettava, että kantaja ei ole kiistänyt, että sen tuotteita on tuotu polkumyyntihinnoin ja että polkumyyntimarginaali on ollut 62,6 prosenttia, joka on kaikkien kiinalaisten viejien polkumyyntimarginaalien painotettu keskiarvo.

92 Toiseksi kantaja ei ole myöskään kiistänyt, että sen tuotteiden tuonnista on aiheutunut vahinkoa yhteisön tuottajalle. Se väittää kuitenkin, että ainoastaan 16 prosenttia tästä tuonnista saattoi aiheuttaa tällaista vahinkoa, koska loput 84 prosenttia tuodusta furfuraldehydistä oli tarkoitettu furfuryylialkoholin valmistukseen eli tarkoitukseen, johon yhteisön valmistaja ei toimittanut furfuraldehydiä. Kantajan mukaan tämä 16 prosenttia vastasi suuruudeltaan vientiä muista kolmansista maista kuin Dominikaanisesta tasavallasta.

93 Tältä osin on todettava, että molempiin kahteen tarkoitukseen käytetty furfuraldehydi on yksi ja sama tuote, jota voidaan käyttää milloin hyvänsä kumpaan tahansa tarkoitukseen (ks. edellä 52 kohta). Tämän vuoksi kaikki furfuraldehydin tuonti Kiinasta voi aiheuttaa vahinkoa yhteisön tuottajalle.

94 Kolmanneksi on todettava, että lopullisessa asetuksessa todetaan seuraavaa (johdanto-osan 25 kohta):

"Kyseisen [Dominikaanisesta tasavallasta] tapahtuvan tuonnin avulla on viimeksi kuluneen 30 vuoden aikana toimitettu suurin osa yhteisössä kulutetusta furfuraldehydistä. — — Tästä tilanteesta huolimatta yhteisön tuottaja pystyi säilyttämään hintansa ja markkinaosuutensa sekä toimintansa kohtuullisen kannattavuuden vuoteen 1991 asti. Vasta vuonna 1992, jolloin Kiinasta tuotavan furfuraldehydin hinta laski äkillisesti, yhteisön tuottajan oli pakko laskea myyntihintaansa kotimarkkinoilla ja seurattava kyseistä laskevaa suuntausta säilyttääkseen markkinaosuutensa. — — "

95 Väliaikaisesta ja lopullisesta asetuksesta ilmenee tältä osin yhtäältä, että vaikka yhteisön tuottajan furfuraldehydin hinnat olivat nousseet 23,7 prosenttia vuosien 1988 ja 1991 välisenä aikana, ne laskivat 36,4 prosenttia vuoden 1991 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana, ja toisaalta, että yhteisön tuottajan tulos, joka oli vielä vuonna 1991 voitollinen, muuttui seuraavien vuosien kuluessa jatkuvasti yhä tappiollisemmaksi niin, että sen jälkeen kun tämä yritys oli tehnyt vuonna 1992 ensimmäistä kertaa tappiota, tappiot kasvoivat tutkimusajanjakson aikana huomattaviksi (10—20 % liikevaihdosta).

96 Näin ollen yhteisön tuottajan taloudellisen tilanteen huononeminen vuonna 1992 ei johtunut 30 vuotta vakaana pysyneestä tilanteesta vaan markkinoilla vuonna 1992 tapahtuneesta muutoksesta eli siitä, että Kiinasta tuotavan furfuraldehydin hinta laski huomattavasti. Kantaja ei ole myöskään kiistänyt sitä, että yhteisön tuottajan toiminta oli Dominikaanisesta tasavallasta tulevasta tuonnista huolimatta kohtuullisen kannattavaa siihen asti, kun Kiinasta tuotavan furfuraldehydin hinta laski äkillisesti.

97 Lopuksi on todettava, että lopullisen asetuksen johdanto-osan 18 kohdassa korostetaan sitä, että vaikka vuosien 1989 ja 1992 välillä Dominikaanisesta tasavallasta tulevan tuonnin markkinaosuus kasvoi, vuoden 1992 ja tutkimusajanjakson päättymisen välisenä aikana tämä suuntaus kääntyi päinvastaiseksi ja Kiinasta tulevan tuonnin markkinaosuus kasvoi 13,7 prosentista 15,2 prosenttiin.

98 Näin ollen yhteisön toimielimet eivät ole tehneet ilmeistä arviointivirhettä katsoessaan, että Dominikaanisesta tasavallasta tuleva furfuraldehydin tuonti, jossa ei ole syyllistytty polkumyyntiin, ei voinut katkaista Kiinasta tuotavan furfuraldehydin polkumyynnin ja yhteisön teollisuuden kärsimän vahingon välistä syy-yhteyttä.

99 Joka tapauksessa vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan polkumyyntitullien käyttöön ottamista ei voida riitauttaa sillä perusteella, että polkumyyntitulleilla ei ratkaista niitä ongelmia, joita yhteisön teollisuudelle aiheutuu kilpailusta sellaisten tuotteiden kanssa, jotka tuodaan kolmansista maista polkumyyntiin syyllistymättä.

100 Se, että yhteisön tuottajalla olevat vaikeudet johtuvat osittain myös muista syistä kuin polkumyynnistä, ei ole peruste sille, että tältä tuottajalta olisi evättävä kaikki suoja polkumyynnin aiheuttamaa vahinkoa vastaan, kuten yhteisöjen tuomioistuin on todennut asiassa 250/85, Brother Industries vastaan neuvosto, 5.10.1988 antamassaan tuomiossa (Kok. 1988, s. 5683, 42 kohta).

101 Kyseisessä asiassa Brother Industries oli väittänyt (tuomion 40 kohta), että Brother Industriesia koskevan lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottaminen ei ollut millään tavalla Euroopan yhteisön edun mukaista, koska muut sellaiset yritykset, joiden kotipaikka oli yhteisön ulkopuolella, jatkoivat kyseisen tuotteen myymistä yhteisön markkinoilla samoilla tai alemmilla hinnoilla kuin Brother Industries.

102 Yhteisöjen tuomioistuin totesi (tuomion 41 kohta), että Brother Industries ei ollut osoittanut kyseisten yritysten käyttäneen polkumyyntihintoja ja että polkumyyntihinnoilla tuotuihin tuotteisiin kohdistuvilla suojatoimenpiteillä voitiin tässä tilanteessa turvata tehokkaasti yhteisön edut siitä huolimatta, että polkumyyntitullin vaikutuksena ei olekaan se, että yhteisön teollisuuden ei tarvitsisi kilpailla muista kolmansista maista tuotavien tuotteiden kanssa, joita ei ole tuotu polkumyyntihinnoin.

103 Vastaavasti yhdistetyissä asioissa 277/85 ja 300/85, Canon ym. vastaan neuvosto, 5.10.1988 antamassaan tuomiossa (Kok. 1988, s. 5731, 63 kohta) yhteisöjen tuomioistuin katsoi vastauksena kantajan väitteeseen, jonka mukaan osa yhteisön tuottajan kärsimistä tappioista oli aiheutunut tämän tuottajan tehottomuudesta, että se, että yhteisön tuottajalla olevat vaikeudet johtuvat osittain myös muista syistä kuin polkumyynnistä, ei ole peruste sille, että tältä tuottajalta olisi evättävä kaikki suoja polkumyynnin aiheuttamaa vahinkoa vastaan.

104 Edellä esitetyn perusteella on todettava, että perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdassa asetetut edellytykset ovat täyttyneet nyt käsiteltävänä olevassa asiassa, koska yhtäältä on jo vahvistettu, että furfuraldehydiä on tuotu Kiinasta polkumyyntihinnoin ja että tästä tuonnista on aiheutunut vahinkoa, ja koska toisaalta kantaja ei ole näyttänyt toteen, että väliaikaisessa ja lopullisessa asetuksessa mainittu yhteisön teollisuudelle aiheutunut vahinko johtuisi joistain muista syistä, esimerkiksi furfuraldehydin tuonnista Dominikaanisesta tasavallasta.

105 Siitä kantajan väitteestä, joka koskee muista kolmansista maista kuin Dominikaanisesta tasavallasta tuodun furfuraldehydin vaikutusta tuonnista aiheutuneeseen vahinkoon (ks. edellä 80 kohta), on todettava, että tämä väite perustuu siihen olettamaan, että voiteluöljyjen puhdistukseen käytettävän furfuraldehydin ja furfuryylialkoholin valmistukseen käytettävän furfuraldehydin markkinat ovat toisistaan erilliset. Kantaja vähentää 84 prosenttia eli QO Chemicalsille tuodun määrän Kiinasta tulevasta kokonaistuonnista ja vertaa tuonnin loppuosaa tuontiin muista kolmansista maista kuin Dominikaanisesta tasavallasta.

106 Edellä (ks. 93 kohta) on kuitenkin jo vahvistettu, että furfuraldehydin tuonti Kiinasta saattoi kokonaisuudessaan aiheuttaa vahinkoa yhteisön teollisuudelle. Sen arvioimiseksi, mikä merkitys on furfuraldehydin tuonnilla yhtäältä Kiinasta ja toisaalta muista kolmansista maista Dominikaanista tasavaltaa lukuun ottamatta, on näin ollen verrattava yhtäältä kokonaistuontia Kiinasta ja toisaalta tuontia jokaisesta yksittäisestä kolmannesta maasta, eikä siis 16:tta prosenttia Kiinasta tulevasta tuonnista ja yhteenlaskettua tuontia kaikista kolmansista maista Dominikaanista tasavaltaa lukuun ottamatta. Tämän vuoksi ei voida hyväksyä sitä kantajan väitettä, jonka mukaan furfuraldehydin tuonti Kiinasta vastasi määrältään tuontia muista kolmansista maista kuin Dominikaanisesta tasavallasta.

107 Siitä neuvoston kiistämästä kantajan väitteestä, jonka mukaan tuonti Kiinasta olisi vähentynyt tutkimusajanjakson aikana, on todettava, että kantaja perustaa väitteensä "Muiden yhteisön tuojien kuin QO Chemicalsin tuoma furfuraldehydi (voiteluöljyjen puhdistukseen käytetty furfuraldehydi) (tonneissa)" -otsikon alla olevaan taulukkoon sisältyviin lukuihin, jotka koskevat ainoastaan tuontia muihin jäsenvaltioihin kuin Belgiaan. Kuitenkin 84 prosenttia Kiinasta tuodusta furfuraldehydistä tuotiin Belgiassa toimintaansa harjoittavalle QO Chemicals -yhtiölle. Lisäksi kantaja esitti suullisessa käsittelyssä, että se on perinteisesti toimittanut vuosittain noin 10 000 tonnia furfuraldehydiä QO Chemicalsille, ja tämä luku on huomattavasti suurempi kuin ne luvut, jotka sisältyvät taulukkoon, jonka otsikkona on "Furfuraldehydin tuonti Kiinasta Euroopan unioniin". Näin ollen kantajan esittämät luvut eivät ole riittäviä kyseisen väitteen perustelemiseksi.

108 Joka tapauksessa vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan perusasetuksen 4 artiklan 2 kohdan mukaisessa vahingon arvioinnissa on otettava huomioon joukko tekijöitä, joista mikään ei voi yksinään olla ratkaiseva peruste vahingon arvioinnissa. Tämän vuoksi polkumyyntihinnoilla tuodun tuotteen markkinaosuuden pieneneminen ei estä sitä, että tästä tuonnista voidaan katsoa aiheutuneen vakavaa vahinkoa, jos tämä päätelmä perustetaan niihin erilaisiin tekijöihin, jotka on kyseisen säännöksen mukaan otettava huomioon (yhdistetyt asiat C-305/86 ja C-160/87, Neotype Techmashexport v. komissio ja neuvosto, tuomio 11.7.1990, Kok. 1990, s. I-2945, 50—52 kohta; yhdistetyt asiat C-320/86 ja C-188/87, Stanko France v. komissio ja neuvosto, tuomio 11.7.1990, Kok. 1990, s. I-3013, lyhennetty tuomion teksti, 60 ja 61 kohta ja asia C-157/87, Electroimpex ym. v. neuvosto, tuomio 11.7.1990, Kok. 1990, s. I-3021, lyhennetty tuomion teksti, 41 ja 42 kohta).

109 Käsiteltävänä olevan asian osalta on todettava, että lopullisessa asetuksessa (johdanto-osan 19 ja 21 kohta) on mainittu seuraavat seikat, jotka koskevat yhteisön teollisuuden kärsimää vahinkoa:

— Kiinasta peräisin olevan furfuraldehydin tuontihinnat olivat 24,4 prosenttia alemmat kuin yhteisön tuottajan hinnat ja olivat laskeneet yli 30 prosenttia tutkimusajanjakson aikana;

— Furfural Españolin furfuraldehydin tuotanto oli pienentynyt 17,7 prosenttia vuoden 1989 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana;

— Furfural Españolin furfuraldehydin menekki yhteisön markkinoilla oli vähentynyt 28,5 prosenttia vuoden 1989 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana;

— Furfural Españolin tuotantokapasiteetin käyttöaste oli laskenut 85 prosentista 70 prosenttiin;

— Furfural Españolin hinnat olivat laskeneet 36,4 prosenttia vuoden 1991 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana ja 22,4 prosenttia vuoden 1992 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana;

— Furfural Españolin varastossa olevan furfuraldehydin määrä oli kasvanut 31,6 prosenttia kyseisen ajanjakson aikana.

110 Ottaen huomioon nämä seikat yhteisön toimielimet eivät tehneet ilmeistä arviointivirhettä katsoessaan Kiinasta tulevan tuonnin mahdollisesta vähentymisestä huolimatta, että furfuraldehydin tuonti Kiinasta polkumyyntihinnoin oli aiheuttanut vahinkoa yhteisön teollisuudelle.

111 Kolmas kanneperuste on näin ollen hylättävä.

Neljäs ja viides kanneperuste, jotka koskevat sitä, että neuvosto rikkoi perustamissopimuksen 190 artiklaa ja teki ilmeisen arviointivirheen, kun se ei hyväksynyt kantajan ehdottamaa sitoumusta

Asianosaisten ja väliintulijan väitteet ja niiden perustelut

112 Kantaja myöntää, että toimielimillä on laaja harkintavalta, kun ne päättävät sitoumusten hyväksymisestä. Tätä harkintavaltaa käytettäessä on kuitenkin noudatettava perustamissopimuksen 190 artiklaan perustuvaa velvollisuutta perustella tällaiset päätökset. Kantajan mukaan päätöstä olla hyväksymättä sen ehdottamaa sitoumusta ei kuitenkaan ole perusteltu riittävästi. Tämän vuoksi tämä päätös ei ole pätevä.

113 Kantaja on väittänyt, että jotta toimielimet olisivat pitäytyneet sellaisissa toimenpiteissä, jotka olivat ehdottoman välttämättömiä valittajan esittämän vahingon poistamiseksi, kantajan ehdottama sitoumus olisi pitänyt hyväksyä. Kantajan mukaan ne kaksi perustetta, jotka toimielimet ovat esittäneet perusteluna sitoumuksen hyväksymättä jättämiselle, eivät ole päteviä. Tämän vuoksi hylkäyspäätös on kumottava.

114 Ensimmäinen hylkäysperuste (lopullisen asetuksen johdanto-osan 29 kohta) on kantajan mukaan se, että yksilöllistä kohtelua ei voida soveltaa kantajaan, koska toimielinten mukaan kantaja ei täytä niitä edellytyksiä, joita sovelletaan muiden kuin markkinatalousmaiden osalta. Kantajan mukaan tämä hylkäysperuste liittyy komission aikaisempaan "yksilöllisen kohtelun" politiikkaan, jota on myöhemmin huomattavasti muutettu. Kantaja viittaa tältä osin aikaisempiin tapauksiin.

115 Toinen hylkäysperuste (lopullisen asetuksen johdanto-osan 29 kohta) on kantajan mukaan se, että kiinalaiset viejät — kantaja mukaan lukien — olivat viime vuosina rikkoneet sitoumuksiaan. Kantaja väittää, ettei se itse rikkonut neuvoston mainitsemalla tavalla sitä sitoumusta, jonka se oli antanut aikaisemmin ns. kaliumpermanganaatti-asiassa (lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan kaliumpermanganaatin tuonnissa ja tältä

osin käyttöön otetun väliaikaisen polkumyyntitullin lopullisesta kantamisesta 31 päivänä toukokuuta 1988 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1531/88, EYVL L 138, s. 1), vaan sitoumusta rikkoivat tietyt sen tytäryritykset. Tämän vuoksi kyseistä sitoumuksen rikkomista ei voida pitää pätevänä syynä kantajan ehdottaman sitoumuksen hyväksymättä jättämiselle. Kantaja väittää lisäksi, että yhteisön toimielinten hallintokäytännössä on usein hyväksytty sitoumuksia, vaikka sitoumuksia ovat ehdottaneet yritykset, jotka ovat rikkoneet aikaisempia sitoumuksiaan. Tämän vuoksi kantajan mukaan on katsottava, että sen ehdottama sitoumus on jätetty hyväksymättä mielivaltaisin perustein.

116 Neuvosto muistuttaa, ettei toimielimillä ole velvollisuutta hyväksyä sitoumuksia. Neuvoston mukaan on joka tapauksessa niin, etteivät yhteisön toimielimet voineet esillä olevan asian erityispiirteiden vuoksi hyväksyä kantajan ehdottamaa sitoumusta, koska sitoumus koski määrää eikä hintoja, minkä vuoksi sitoumuksen hyväksyminen olisi johtanut siihen, että kantajalle olisi annettu tosiasiallinen monopoli Kiinasta peräisin olevan furfuraldehydin tuonnissa.

117 Neuvosto väittää lisäksi, että kantaja oli rikkonut aikaisempaa sitoumusta. Neuvoston mukaan Sinochem oli antanut kaliumpermanganaatti-asiassa sitoumuksen, joka kattoi kaiken tuonnin eli myös tytäryhtiöiden tuonnin, minkä vuoksi se oli vastuussa myös tästä toiminnasta.

118 Väliintulokirjelmässään Furfural Español toteaa lisäksi, että kantaja ei ole esittänyt mitään todellisia perusteluja sille väitteelleen, jonka mukaan kantajan ehdottama sitoumus olisi riittänyt yhteisön tuotannon kärsimän vahingon poistamiseen, minkä vuoksi sitoumus olisi pitänyt hyväksyä.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

119 Missään perusasetuksen säännöksessä ei velvoiteta yhteisön toimielimiä hyväksymään sitoumuksia, joita polkumyyntitullien käyttöön ottamista edeltävän tutkimuksen kohteena olevat yritykset ovat ehdottaneet. Perusasetuksen 10 artiklasta ilmenee sitä vastoin, että toimielinten harkintaan on jätetty sen arvioiminen, onko tällaiset sitoumukset hyväksyttävä. Siinä tapauksessa, että ehdotettu sitoumus jätetään hyväksymättä tämän ehdotuksen yksilöllisen tutkimisen jälkeen ja että hyväksymättä jättämistä koskeva päätös on perustamissopimuksen 190 artiklassa edellytetyllä tavalla riittävästi perusteltu, yhteisöjen tuomioistuimet eivät voi kumota tällaista päätöstä, jos päätöksen perustana olevat syyt ovat sellaisia, ettei niillä ylitetä toimielimille annetun harkintavallan rajoja (asia 240/84, NTN Toyo Bearing ym. v. neuvosto, tuomio 7.5.1987, Kok. 1987, s. 1809, 30—34 kohta).

120 Kantaja vetoaa perusteluvelvollisuuden loukkaamiseen. Lopullisen asetuksen johdanto-osan 29 kohdassa on kuitenkin esitetty ne syyt, joiden vuoksi neuvosto ei hyväksynyt kantajan ehdottamaa sitoumusta. Kantajan ehdottaman sitoumuksen hyväksymättä jättämisen syyt ilmenevät kantajalle näistä perusteluista, ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi tutkia näiden perustelujen perusteella tämän päätöksen lainmukaisuuden.

121 Neuvosto on oikeassa todetessaan, että kantaja ei ole ehdottanut sellaista sitoumusta, että se käyttäisi tuonnin osalta tiettyä vähimmäishintaa, vaan se on ehdottanut, että se rajoittaisi Euroopan yhteisöön vuosittain tuomansa furfuraldehydin määrää. Tämän sitoumuksen hyväksymisestä olisi ollut seurauksena se, että korkeaa polkumyyntitullia olisi sovellettu kaikkeen muuhun Kiinasta tulevaan tuontiin ja että kantaja olisi saanut jälleen monopoliaseman furfuraldehydin tuonnissa Kiinasta yhteisöön. Sitoumuksen hyväksyminen olisi näin ollen merkinnyt kantajan yksilöllistä kohtelua, ilman että aiheutunut vahinko olisi poistunut.

122 Kantajan mainitsemista aikaisemmista tapauksista, joissa yhteisön toimielimet olivat hyväksyneet ehdotettuja sitoumuksia, on todettava, että näitä aikaisempia tapa-

uksia ei voida verrata nyt esillä olevaan asiaan, koska kyseisissä tapauksissa viejämaissa oli ainoastaan yksi julkinen tuotantoyritys. Näin ollen sitoumusta ei varsinaisesti ehdottanut yksittäinen viejä, vaan kyseinen valtio itse, ja sitoumus kattoi kaiken kyseisestä valtiosta tulevan tuonnin. Tämän vuoksi sitoumuksen hyväksymisestä ei ollut seurauksena se, että tiettyyn viejään olisi sovellettu yksilöllistä kohtelua.

123 Lopuksi hylkäyspäätöksen sen perusteen osalta, jonka mukaan kantaja oli rikkonut aikaisempaa sitoumusta, on todettava, että kantaja ei voi vedota siihen, että kantajan kaliumpermanganaatti-asiassa antamaa aikaisempaa sitoumusta olivat rikkoneet ainoastaan sen tytäryritykset. Kuten neuvosto on todennut, kyseisessä asiassa kantajan sitoumus kattoi kaiken tuonnin eli myös kantajan tytäryhtiöiden tuonnin, eikä kantaja ole kiistänyt tätä seikkaa. Tämän vuoksi kantaja oli vastuussa myös tytäryhtiöidensä toiminnasta.

124 Aikaisemman sitoumuksen rikkominen on seikka, jonka yhteisön toimielimet saavat ottaa huomioon osana kulloinkin kysymyksessä olevan yksittäistapauksen erityispiirteitä, kun ne päättävät siitä, hyväksyvätkö ne vai hylkäävätkö ne ehdotetun sitoumuksen. Vaikka yhteisöjen toimielimet ovat aikaisemmissa tapauksissa toisinaan hyväksyneet sellaisten viejien sitoumukset, jotka olivat aiemmin rikkoneet sitoumuksiaan, tämä ei rajoita sitä laajaa harkintavaltaa, joka toimielimillä on tältä osin.

125 Neuvosto ei näin ollen ole ylittänyt esillä olevassa asiassa laajan harkintavaltansa rajoja, kun se on perustellut kantajan ehdottaman sitoumuksen hyväksymättä jättämistä sillä, ettei kantaja ollut noudattanut aiempaa sitoumustaan.

126 Kaiken edellä esitetyn perusteella on katsottava, että kyseisen toimenpiteen perustelut täyttävät perustamissopimuksen 190 artiklassa asetetut edellytykset riitaute-

tun hylkäyspäätöksen osalta ja että tätä toimenpidettä ei ole kumottava, koska tämän päätöksen perustana olevat syyt ovat sellaisia, ettei niillä ylitetä neuvostolle annetun harkintavallan rajoja.

127 Tämän vuoksi neljäs ja viides kanneperuste eivät ole perusteltuja.

128 Kaiken edellä esitetyn perusteella kanne on hylättävä kokonaisuudessaan.

Oikeudenkäyntikulut

129 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantaja on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan neuvoston oikeudenkäyntikulut, koska neuvosto on sitä vaatinut. Koska väliintulija Furfural Español on vaatinut, että kantaja velvoitetaan korvamaan sille väliintulosta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut, esillä olevan asian erityispiirteet huomioon ottaen kantaja on velvoitettava korvaamaan myös Furfural Españolin oikeudenkäyntikulut.

130 Työjärjestyksen 87 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan toimielimet, jotka ovat asiassa väliintulijoina, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan. Komissio vastaa näin ollen omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIN (laajennettu viides jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) Kanne hylätään.

2) Kantaja vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan neuvoston ja väliintulija Furfural Español oikeudenkäyntikulut.

3) Komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

García-Valdecasas Tiili Azizi

Moura Ramos Jaeger

Julistettiin Luxemburgissa 29 päivänä tammikuuta 1998.

H. Jung R. García-Valdecasas

kirjaaja laajennetun viidennen jaoston puheenjohtaja